

Polisdatalag;

utfärdad den 20 maj 2010.

SFS 2010:361

Utkom från trycket
den 1 juni 2010

Enligt riksdagens beslut¹ föreskrivs följande.

1 kap. Lagens syfte och tillämpningsområde

Lagens syfte

1 § Syftet med denna lag är att ge polisen möjlighet att behandla personuppgifter på ett ändamålsenligt sätt i sin brottsbekämpande verksamhet och att skydda människor mot att deras personliga integritet kränks vid sådan behandling.

Lagens tillämpningsområde

2 § Denna lag gäller vid behandling av personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet vid Rikspolisstyrelsen, polismyndigheterna och Ekobrottsmyndigheten, om behandlingen är helt eller delvis automatiserad eller om personuppgifterna ingår i eller är avsedda att ingå i en strukturerad samling av personuppgifter som är tillgängliga för sökning eller sammanställning enligt särskilda kriterier.

Lagen gäller inte vid behandling av personuppgifter enligt lagen (1998:620) om belastningsregister, lagen (1998:621) om misstankeregister, lagen (2000:344) om Schengens informationssystem, lagen (2006:444) om passagerarregister eller lagen (2010:362) om polisens allmänna spaningsregister.

Lagen gäller inte heller när personuppgifter behandlas i vapenregister med stöd av vapenlagen (1996:67), om inte detta särskilt anges i den lagen.

3 § Bestämmelserna om personuppgifter i följande paragrafer gäller också vid behandling av uppgifter om juridiska personer:

1. 2 kap. 7–9 §§ om ändamålen för behandlingen,
2. 2 kap. 11 § om tillgången till personuppgifter,
3. 2 kap. 12 och 13 §§ om bevarande och gallring,
4. 3 kap. 1–3, 9–12, 14 och 15 §§ om gemensamt tillgängliga uppgifter,
5. 4 kap. 18–20 §§ om behandling av personuppgifter i penningtvättsregister,
6. 4 kap. 21 och 22 §§ om behandling av personuppgifter i det internationella registret,
7. 5 kap. 1–3 §§ om ändamålen för behandlingen hos Säkerhetspolisen,

¹ Prop. 2009/10:85, bet. 2009/10:JuU19, rskr. 2009/10:255.

8. 5 kap. 4 § 5 om tillgången till personuppgifter hos Säkerhetspolisen,
9. 5 kap. 6 och 7 §§ om bevarande och gallring hos Säkerhetspolisen, och
10. 5 kap. 8, 9 och 12–14 §§ om gemensamt tillgängliga uppgifter hos Säkerhetspolisen.

4 § I 2 kap. finns allmänna bestämmelser om behandling av personuppgifter.

För personuppgifter som görs eller har gjorts gemensamt tillgängliga gäller även 3 kap.

För personuppgifter som behandlas i register över DNA-profiler, fingeravtrycks- eller signalementsregister, penningtvättsregister eller i det internationella registret, gäller 4 kap. i stället för 3 kap.

I 5 kap. finns bestämmelser om behandlingen av personuppgifter i Säkerhetspolisens verksamhet.

2 kap. Allmänna bestämmelser

Förhållandet till personuppgiftslagen

1 § Om inte annat anges i 2 §, gäller denna lag i stället för personuppgiftslagen (1998:204).

2 § När personuppgifter behandlas enligt denna lag, eller enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen, gäller följande bestämmelser i personuppgiftslagen (1998:204):

1. 3 § om definitioner,
2. 8 § om förhållandet till offentlighetsprincipen,
3. 9 §, med undantag för första stycket i och tredje stycket, om grundläggande krav på behandlingen av personuppgifter,
4. 22 § om behandling av personnummer,
5. 23 och 25–27 §§ om information till den registrerade,
6. 28 § om rättelse,
7. 30 och 31 §§ samt 32 § första stycket om säkerheten vid behandling,
8. 33–35 §§ om överföring av personuppgifter till tredjeland,
9. 38–41 §§ om personuppgiftsombud m.m.,
10. 42 § om upplysningar till allmänheten om vissa behandlingar,
11. 43 och 44 §§, 45 § första stycket och 47 § om tillsynsmyndighetens befogenheter,
12. 48 § om skadestånd, och
13. 51 § första stycket, 52 § första stycket och 53 § om överklagande.

Om personuppgifter ska gallras enligt denna lag, eller enligt föreskrifter som har meddelats i anslutning till lagen, gäller inte 8 § andra stycket personuppgiftslagen.

Information enligt 23 § personuppgiftslagen behöver inte lämnas vid behandling som består av insamling av personuppgifter genom bilder eller ljud. Sådan information behöver inte heller lämnas om uppgifterna samlas in i samband med larm och det med hänsyn till omständigheterna inte finns tid att lämna informationen.

Förbud enligt 44 eller 45 § personuppgiftslagen får inte förenas med vite.

3 § I denna lag avses med

- DNA-analys:* varje förfarande som kan användas för analys av deoxyribonukleinsyra i humant material,
DNA-profil: resultatet av en DNA-analys som presenteras i form av siffror eller bokstäver, och
fingeravtryck: fingeravtryck eller handavtryck.

Personuppgiftsansvar

4 § Rikspolisstyrelsen är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som myndigheten utför och den behandling som utförs i polisens verksamhet vid Ekobrottsmyndigheten. Varje polismyndighet är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som myndigheten utför.

5 § Rikspolisstyrelsen och varje polismyndighet ska utse ett eller flera personuppgiftsombud.

Den personuppgiftsansvarige ska anmäla till tillsynsmyndigheten enligt personuppgiftslagen (1998:204) när ett personuppgiftsombud utses eller entledigas.

Tillsyn

6 § Ytterligare bestämmelser om tillsyn finns i lagen (2007:980) om tillsyn över viss brottsbekämpande verksamhet.

Ändamål

7 § Personuppgifter får behandlas om det behövs för att

1. förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet,
2. utreda eller beivra brott, eller
3. fullgöra förpliktelser som följer av internationella åtaganden.

8 § Personuppgifter som behandlas enligt 7 § får även behandlas när det är nödvändigt för att tillhandahålla information som behövs i

1. brottsbekämpande verksamhet hos Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket,
2. brottsbekämpande verksamhet hos utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation,
3. sådan verksamhet hos polisen som avser handräckningsuppdrag,
4. annan verksamhet som polisen ansvarar för, om det finns särskilda skäl att tillhandahålla informationen,
5. verksamhet hos Kriminalvården för att förebygga brott och upprätthålla säkerheten, eller
6. en myndighets verksamhet

a) om det enligt lag eller förordning åligger polisen att bistå myndigheten med viss uppgift, eller

b) om informationen tillhandahålls inom ramen för myndighetsöverskridande samverkan mot brott.

Personuppgifter som behandlas enligt 7 § får även behandlas om det är nödvändigt för att tillhandahålla information till riksdagen och regeringen samt, i den utsträckning skyldighet att lämna uppgifter följer av lag eller förordning, till andra.

Regeringen meddelar föreskrifter om att personuppgifter som behandlas enligt 7 § och som avser efterlysta personer och avlägsnanden ur landet får behandlas för att tillhandahålla information till vissa särskilt angivna myndigheter och att uppgifter som behandlas i en förundersökning får tillhandahållas konkursförvaltaren.

I ett enskilt fall får personuppgifter som behandlas enligt 7 § även behandlas för att tillhandahålla information för något annat ändamål än de som anges i första–tredje styckena, under förutsättning att ändamålet inte är oförenligt med det ändamål för vilket uppgifterna samlades in.

9 § Personuppgifter får behandlas om

1. det är nödvändigt för diarieföring, eller
2. uppgifterna har lämnats till polisen i en anmälan eller liknande och behandlingen är nödvändig för handläggningen.

Behandling av känsliga personuppgifter

10 § Uppgifter om en person får inte behandlas enbart på grund av vad som är känt om personens ras eller etniska ursprung, politiska åsikter, religiösa eller filosofiska övertygelse, medlemskap i fackförening, hälsa eller sexualliv.

Om uppgifter om en person behandlas på annan grund får de kompletteras med sådana uppgifter som avses i första stycket när det är absolut nödvändigt för syftet med behandlingen. Uppgifter som avses i första stycket får också behandlas med stöd av 9 §.

Uppgifter som beskriver en persons utseende ska utformas på ett objektivt sätt med respekt för människovärdet.

Tillgången till personuppgifter

11 § Tillgången till personuppgifter ska begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om tillgången till personuppgifter.

Bevarande och gallring

12 § Personuppgifter får inte bevaras under längre tid än vad som behövs för något eller några av de i lagen angivna ändamålen.

I följande bestämmelser anges hur länge uppgifter som behandlas automatiserat längst får bevaras:

1. 13 § om uppgifter som inte har gjorts gemensamt tillgängliga,

2. 3 kap. 9–13 §§ om uppgifter i ärenden om utredning eller beivrande av brott som har gjorts gemensamt tillgängliga,

3. 3 kap. 14 och 15 §§ om andra uppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga än som anges i 2,

4. 4 kap. 7 § om uppgifter i register över DNA-profiler,

5. 4 kap. 14–16 §§ om uppgifter i fingeravtrycks- eller signalementsregister,

6. 4 kap. 20 § om uppgifter i penningtvättsregister, och

7. 4 kap. 22 § om uppgifter i det internationella registret.

Regeringen meddelar föreskrifter om digital arkivering.

13 § Personuppgifter som behandlas automatiserat och som inte har gjorts gemensamt tillgängliga eller behandlas i särskilda register enligt 4 kap. ska, om de behandlas i ett ärende, gallras senast ett år efter det att ärendet avslutades. Om de inte kan hänföras till ett ärende ska uppgifterna gallras senast ett år efter det att de behandlades automatiserat första gången.

Första stycket gäller inte personuppgifter i ärenden om utredning eller beivrande av brott.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om att personuppgifter, med avvikelse från första stycket, får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

Utlämnande av personuppgifter och uppgiftsskyldighet

14 § Personuppgifter som är nödvändiga för att framställa rättsstatistik ska lämnas till den myndighet som ansvarar för att framställa sådan statistik.

15 § Om det är förenligt med svenska intressen, får personuppgifter lämnas till

1. Interpol eller Europol, eller till en polismyndighet eller åklagarmyndighet i en stat som är ansluten till Interpol, om det behövs för att myndigheten eller organisationen ska kunna förebygga, förhindra, upptäcka, utreda eller beivra brott, eller

2. utländsk underrättelse- eller säkerhetstjänst.

Uppgifter får vidare lämnas till en utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation, om utlämnandet följer av en internationell överenskommelse som Sverige efter riksdagens godkännande har tillträtt.

16 § Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga, om den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet.

Första stycket gäller inte uppgifter som behandlas i särskilda register enligt 4 kap.

17 § Polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket och Kustbevakningen har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av uppgifter om huruvida personer förekommer i register över DNA-profiler, om

den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet.

Uppgifter ur sådana register ska lämnas till Statens kriminaltekniska laboratorium, om myndigheten behöver uppgifterna i sin verksamhet.

18 § Polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket har, trots sekretess enligt 21 kap. 3 § första stycket och 35 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen (2009:400), rätt att ta del av personuppgifter som behandlas i fingeravtrycks- eller signalementsregister enligt 4 kap. 11–17 §§, om den mottagande myndigheten behöver uppgifterna i sin brottsbekämpande verksamhet. Detsamma gäller Statens kriminaltekniska laboratorium, om myndigheten behöver uppgifterna i sin verksamhet.

19 § Regeringen meddelar föreskrifter om att personuppgifter får lämnas ut i andra fall än som anges i 14–18 §§.

Bestämmelser om att uppgifter får lämnas ut finns även i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).

Elektroniskt utlämnande av personuppgifter

20 § Enstaka personuppgifter får lämnas ut på medium för automatiserad behandling. Regeringen meddelar föreskrifter om att uppgifter får lämnas ut på sådant medium även i andra fall.

21 § Utlämnande genom direktåtkomst är tillåtet bara i den utsträckning som följer av denna lag.

Regeringen meddelar föreskrifter om att en utländsk myndighet, Europol eller en mellanfolklig organisation får medges direktåtkomst till personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet, om detta är nödvändigt för att fullgöra en internationell överenskommelse som Sverige efter riksdagens godkännande har tillträtt eller om det följer av en EU-rättsakt.

Ytterligare bestämmelser om direktåtkomst finns i 3 kap. 8 § samt 4 kap. 10 och 17 §§.

3 kap. Gemensamt tillgängliga uppgifter

1 § Detta kapitel innehåller särskilda bestämmelser för behandling av personuppgifter som görs eller har gjorts gemensamt tillgängliga i polisens brottsbekämpande verksamhet. Uppgifter som endast ett fåtal personer har rätt att ta del av anses inte som gemensamt tillgängliga.

Detta kapitel gäller inte när personuppgifter behandlas med stöd av 2 kap. 9 §.

Personuppgifter som får göras gemensamt tillgängliga

2 § Följande personuppgifter får göras gemensamt tillgängliga:

1. Uppgifter som kan antas ha samband med misstänkt brottslig verksamhet, om den misstänkta verksamheten

a) innefattar brott för vilket är föreskrivet fängelse i ett år eller däröver, eller

b) sker systematiskt.

2. Uppgifter som behövs för övervakningen av en person, om han eller hon

a) kan antas komma att begå brott för vilket är föreskrivet fängelse i två år eller däröver, och

b) är allvarligt kriminellt belastad eller kan antas utgöra ett hot mot andras personliga säkerhet.

3. Uppgifter som förekommer i ett ärende om utredning eller beivrande av brott.

4. Uppgifter som behövs för att fullgöra vad som följer av internationella åtaganden, om det krävs för att den aktuella förpliktelsen ska kunna fullgöras.

5. Uppgifter som har rapporterats till polisens kommunikationscentraler.

DNA-profiler får inte göras gemensamt tillgängliga. Att sådana uppgifter får behandlas i särskilda register följer av 4 kap.

Tillgången till uppgifter som görs gemensamt tillgängliga med stöd av första stycket 2 ska begränsas till särskilt angivna tjänstemän som har till uppgift att arbeta med övervakningen. Information om att en person är föremål för övervakning får dock göras tillgänglig för andra.

Särskilda upplysningar

3 § Vid behandling enligt 1 § ska det genom en särskild upplysning eller på något annat sätt framgå för vilket närmare ändamål personuppgifterna behandlas. Har uppgifterna gjorts gemensamt tillgängliga med stöd av 2 § första stycket 2 eller 5, ska detta särskilt framgå.

4 § Om uppgifter, som behandlas enligt 1 §, direkt kan hänföras till en person som inte är misstänkt för brott eller för att ha utövat eller komma att utöva sådan brottslig verksamhet som avses i 2 § första stycket 1, ska det genom en särskild upplysning eller på något annat sätt framgå att personen inte är misstänkt.

Uppgifter om en person som kan antas ha samband med misstänkt brottslig verksamhet ska förse med en upplysning om uppgiftslämnarens trovärdighet och uppgifternas riktighet i sak, om inte detta på grund av särskilda omständigheter är onödigt. Detsamma gäller uppgifter om personer som avses i 2 § första stycket 2.

Sökning

5 § Vid sökning i personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga får uppgifter som avslöjar ras, etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse, medlemskap i fackförening eller som rör hälsa eller sexualliv inte användas som sökbegrepp.

Första stycket hindrar inte att brottsrubriceringar eller uppgifter som beskriver en persons utseende används som sökbegrepp.

6 § Vid sökning på namn, personnummer, samordningsnummer eller andra liknande identitetsbeteckningar i uppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga får sådana uppgifter tas fram som anger att den sökta personen

1. är anmäld för brott,
2. är eller har varit misstänkt för brott,
3. är misstänkt för att ha utövat eller komma att utöva sådan brottslig verksamhet som avses i 2 § första stycket 1,
4. övervakas enligt 2 § första stycket 2,
5. har anmält ett brott,
6. är målsägande i ett ärende som rör ansvar för brott,
7. förekommer i ett ärende som vittne eller annan som lämnar eller har lämnat uppgifter eller yttrande,
8. har gett in eller tillhandahållits en handling,
9. är anmäld såsom försvunnen,
10. har bedömts kunna komma att möta ett polisingripande med grovt våld, eller
11. är efterlyst.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om begränsning av tillgången till sådana uppgifter som avses i första stycket.

7 § Bestämmelserna i 6 § gäller inte vid

1. sökning i en viss handling eller i ett visst ärende, eller
2. sökning i en uppgiftssamling som har skapats för att undersöka viss brottslighet eller vissa kriminella grupperingar och som enbart de som arbetar i undersökningen har åtkomst till.

Bestämmelserna i 6 § gäller inte heller vid sökning som utförs av särskilt angivna tjänstemän och som görs

1. för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar brott för vilket är föreskrivet fängelse i fyra år eller däröver eller för sådant ändamål som avses i 2 § första stycket 2, eller
2. för att utreda brott för vilket är föreskrivet fängelse i fyra år eller däröver.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om under vilka förutsättningar sökning får äga rum med stöd av första och andra styckena.

Regeringen meddelar föreskrifter om ytterligare undantag från 6 §.

Direktåtkomst

8 § Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket får medges direktåtkomst till personuppgifter i polisens brottsbekämpande verksamhet. Direktåtkomsten får endast avse personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga.

En myndighet som medgetts direktåtkomst ansvarar för att tillgången till personuppgifter begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten samt om behörighet och säkerhet.

9 § I 10–12 §§ anges hur länge personuppgifter i vissa ärenden om utredning eller beivrande av brott som har gjorts gemensamt tillgängliga längst får bevaras i polisens brottsbekämpande verksamhet.

10 § Om en brottsanmälan avskrivs på grund av att den påstådda gärningen inte utgör brott, får personuppgifterna i anmälan inte längre behandlas i polisens brottsbekämpande verksamhet. Om en brottsanmälan i annat fall inte har lett till förundersökning eller annan motsvarande utredning, får personuppgifterna inte behandlas i polisens brottsbekämpande verksamhet när åtal inte längre får väckas för brottet.

11 § Om en förundersökning har lett till åtal eller annan domstolsprövning, får personuppgifterna i förundersökningen inte behandlas i polisens brottsbekämpande verksamhet när det har förflutit fem år efter utgången av det kalenderår då domen, eller det beslut som meddelades med anledning av talan, vann laga kraft.

Om en förundersökning har lagts ned eller avslutats på annat sätt än genom åtal, får personuppgifterna i förundersökningen inte behandlas i polisens brottsbekämpande verksamhet när det har förflutit fem år efter utgången av det kalenderår då åklagarens eller förundersökningsledarens beslut meddelades.

Första och andra styckena gäller även personuppgifter i andra utredningar som handläggs enligt bestämmelser i 23 kap. rättegångsbalken.

12 § Regeringen meddelar föreskrifter om att vissa kategorier av personuppgifter får bevaras i polisens brottsbekämpande verksamhet under längre tid än vad som anges i 10 och 11 §§.

13 § Om en förundersökning mot en person har lagts ned, om åtal har lagts ned eller om frikännande dom, som har vunnit laga kraft, har meddelats, får personen inte vara sökbar som misstänkt.

Bevarande och gallring av övriga personuppgifter

14 § Personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga enligt 2 § första stycket 1, 2, 4 eller 5 ska gallras enligt andra–sjätte styckena.

Uppgifter som kan antas ha samband med sådan brottslig verksamhet som anges i 2 § första stycket 1 ska gallras senast tre år efter utgången av det kalenderår då registreringen avseende personen gjordes. Uppgifter som kan antas ha samband med brottslig verksamhet som innefattar brott för vilket är föreskrivet fängelse i två år eller däröver ska dock gallras senast fem år efter utgången av det kalenderår då registreringen gjordes. Om en ny registrering beträffande personen görs före utgången av gallringsfristen, behöver de uppgifter som finns om personen inte gallras så länge någon av uppgifterna om honom eller henne får bevaras.

Uppgifter som har behandlats i samband med sådan övervakning som avses i 2 § första stycket 2 ska gallras senast tio år efter utgången av det kalenderår då den senaste registreringen avseende personen gjordes.

Uppgifter som har behandlats med stöd av 2 § första stycket 4 ska gallras senast ett år efter utgången av det kalenderår då ärendet som uppgifterna behandlades i avslutades.

Uppgifter som har behandlats med stöd av 2 § första stycket 5 ska gallras senast ett år efter utgången av det kalenderår då de behandlades automatiserat första gången.

Den tid då en misstänkt eller övervakad person avtjänar ett fängelsestraff eller genomgår sluten ungdomsvård eller rättspsykiatrisk vård med särskild utskrivningsprövning ska inte räknas med vid beräkningen av de frister som anges i andra och tredje styckena.

15 § Regeringen meddelar föreskrifter om att vissa kategorier av personuppgifter får bevaras under längre tid än vad som anges i 14 §.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om att personuppgifter, med avvikelse från 14 §, får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

4 kap. Register

Register över DNA-profiler

Ändamål

1 § Rikspolisstyrelsen får föra register över DNA-profiler (DNA-registret, utredningsregistret och spårregistret) i enlighet med 2–10 §§. Dessa register får även föras för att underlätta identifiering av avlidna personer.

DNA-registret

2 § DNA-registret får innehålla DNA-profiler från prov som har tagits med stöd av 28 kap. rättegångsbalken och som avser personer som

1. genom lagakraftvunnen dom har dömts till annan påföljd än böter, eller
2. har godkänt ett strafföreläggande som avser villkorlig dom.

3 § En DNA-profil som registreras får endast ge information om identitet och inte om personliga egenskaper.

Utöver DNA-profiler får DNA-registret innehålla uppgifter om vem analysen avser och i vilket ärende profilen har tagits fram samt brottskod.

Utredningsregistret

4 § Utredningsregistret får innehålla DNA-profiler från prov som har tagits med stöd av 28 kap. rättegångsbalken och som avser personer som är skäligen misstänkta för brott på vilket fängelse kan följa.

Bestämmelserna i 3 § gäller också vid registrering i utredningsregistret.

Spårregistret

5 § Spårregistret får innehålla DNA-profiler som har tagits fram under utredning av brott och som inte kan hänföras till en identifierbar person. Ut-

över DNA-profiler får spårregistret innehålla upplysningar som visar i vilket ärende profilen har tagits fram och brottskod.

SFS 2010:361

6 § DNA-profiler i spårregistret får jämföras med DNA-profiler

1. som inte kan hänföras till en identifierbar person,
2. som finns i DNA-registret, eller
3. som kan hänföras till en person som är skäligen misstänkt för brott.

DNA-profiler i spårregistret får också jämföras i andra fall om det är nödvändigt för att fullgöra en internationell överenskommelse som Sverige efter riksdagens godkännande har tillträtt eller om det följer av en EU-rättsakt.

Gallring

7 § Uppgifter i DNA-registret ska gallras senast när uppgifterna om den registrerade gallras ur belastningsregistret enligt lagen (1998:620) om belastningsregister.

Uppgifter i utredningsregistret ska gallras senast när uppgifterna om den registrerade får föras in i DNA-registret eller när förundersökning eller åtal läggs ned, åtal ogillas, åtal bifalls men påföljden bestäms till enbart böter eller när den registrerade har godkänt ett strafföreläggande som avser enbart böter.

Uppgifter i spårregistret ska gallras senast trettio år efter registreringen. Sådana uppgifter ska dock gallras senast sjuttio år efter registreringen om uppgifterna hänför sig till utredningar om

1. mord eller dråp enligt 3 kap. 1 eller 2 § brottsbalken,
2. folkrättsbrott enligt 22 kap. 6 § andra stycket brottsbalken,
3. folkmord enligt 1 § lagen (1964:169) om straff för folkmord,
4. terroristbrott enligt 3 § 1 eller 2 jämförd med 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott, eller
5. försök till brott som avses i 1, 3 eller 4.

Prover för DNA-analys

8 § Om det i samband med utredning av ett brott har tagits ett prov för DNA-analys, får provet inte användas för något annat ändamål än det som provet togs för.

9 § Ett prov för DNA-analys som har tagits med stöd av 28 kap. rättegångsbalken, eller på begäran av en annan stat, ska förstöras senast sex månader efter det att provet togs.

Direktåtkomst

10 § Polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Statens kriminaltekniska laboratorium får medges direktåtkomst till register över DNA-profiler.

En myndighet som medgetts direktåtkomst ansvarar för att tillgången till personuppgifter begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten samt om behörighet och säkerhet.

Fingeravtrycks- eller signalementsregister

Ändamål

11 § Rikspolisstyrelsen får föra fingeravtrycks- eller signalementsregister i enlighet med 12–17 §§. Dessa register får även föras för att underlätta identifiering av okända personer.

Innehåll

12 § I fingeravtrycks- eller signalementsregister får uppgifter behandlas om en person som

1. är misstänkt eller dömd för brott och som har varit föremål för åtgärd enligt 28 kap. 14 § rättegångsbalken, eller

2. har lämnat fingeravtryck enligt 19 § lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll.

Uppgifter om fingeravtryck som inte kan hänföras till en identifierbar person får behandlas om uppgiften kommit fram i en utredning om brott.

Uppgifter om fingeravtryck får även behandlas om det behövs för att fullgöra internationella åtaganden.

I fingeravtrycks- eller signalementsregister får inte uppgifter behandlas som har lämnats av en person under femton år enligt 36 § första stycket 2 lagen (1964:167) med särskilda bestämmelser om unga lagöverträdare.

13 § Fingeravtrycks- eller signalementsregister får innehålla uppgifter om

1. fingeravtryck,
2. signalement,
3. fotografi,
4. videoupptagning,
5. identifieringsuppgifter,
6. ärendenummer, och
7. brottskod.

Gallring

14 § Uppgifter i fingeravtrycks- eller signalementsregister om en misstänkt person ska gallras senast tre månader efter det att uppgifter om personen gallrats ur misstankeregistret som förs enligt lagen (1998:621) om misstankeregister och ur belastningsregistret som förs enligt lagen (1998:620) om belastningsregister.

Uppgifter som inte kan hänföras till en identifierbar person ska gallras senast trettio år efter registreringen. Sådana uppgifter ska dock gallras senast sjuttio år efter registreringen om uppgifterna hänför sig till utredningar om

1. mord eller dråp enligt 3 kap. 1 eller 2 § brottsbalken,
2. folkrättsbrott enligt 22 kap. 6 § andra stycket brottsbalken,
3. folkmord enligt 1 § lagen (1964:169) om straff för folkmord,

4. terroristbrott enligt 3 § 1 eller 2 jämförd med 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott, eller

5. försök till brott som avses i 1, 3 eller 4.

15 § Uppgifter i fingeravtrycks- eller signalementsregister som behandlas för att fullgöra ett internationellt åtagande ska gallras när uppgifterna inte längre behövs för ändamålet med behandlingen.

Uppgifter om personer som har lämnat fingeravtryck med stöd av lagen (1991:572) om särskild utlänningskontroll ska gallras senast tio år efter registreringen.

16 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om att personuppgifter, med avvikelse från 14 och 15 §§, får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

Direktåtkomst

17 § Polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen, Skatteverket och Statens kriminaltekniska laboratorium får medges direktåtkomst till personuppgifter i fingeravtrycks- eller signalementsregister.

En myndighet som medgetts direktåtkomst ansvarar för att tillgången till personuppgifter begränsas till vad varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar närmare föreskrifter om omfattningen av direktåtkomsten samt om behörighet och säkerhet.

Penningtvätsregister

Ändamål

18 § Rikspolisstyrelsen får behandla personuppgifter i penningtvätsregister om det behövs för att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet

1. där penningtvätt är ett led för att dölja vinning av brott eller brottslig verksamhet, eller

2. som innefattar finansiering av terrorism.

19 § I ett penningtvätsregister får personuppgifter behandlas som

1. kan antas ha samband med sådan brottslig verksamhet som avses i 18 §,

2. har rapporterats till Rikspolisstyrelsen med stöd av lag eller annan författning, eller

3. har lämnats av en utländsk myndighet som i sin stat ansvarar för arbetet med att förebygga, förhindra eller upptäcka sådan brottslig verksamhet som avses i 18 §.

Gallring

20 § Personuppgifter i ett penningtvätsregister ska gallras senast fem år efter utgången av det kalenderår då den senaste registreringen avseende personen gjordes.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om att personuppgifter, med avvikelse från första stycket, får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

Det internationella registret

Ändamål

21 § Rikspolisstyrelsen får behandla personuppgifter i det internationella registret om det behövs för handläggningen av ärenden som rör internationellt polisiärt samarbete eller internationellt straffrättsligt samarbete.

Uppgifter angående dödsfall, olyckshändelser eller andra liknande händelser i utlandet får också behandlas i det internationella registret, om ärendet rör en fråga som ska handläggas av polisen.

Gallring

22 § Personuppgifter i det internationella registret ska gallras senast tre år efter utgången av det kalenderår då ärendet som uppgifterna behandlades i avslutades.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om att personuppgifter, med avvikelse från första stycket, får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

5 kap. Behandling av personuppgifter i Säkerhetspolisens brottsbekämpande verksamhet

Ändamål

1 § Personuppgifter får behandlas i Säkerhetspolisens brottsbekämpande verksamhet om det behövs för att

1. förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet som innefattar
 - a) brott mot rikets säkerhet,
 - b) terroristbrott enligt 2 § lagen (2003:148) om straff för terroristbrott,
 - c) brott enligt 3 § lagen (2002:444) om straff för finansiering av särskilt allvarlig brottslighet i vissa fall, eller
 - d) tryckfrihetsbrott och yttrandefrihetsbrott med rasistiska eller främlingsfientliga motiv,
2. utreda eller beivra sådana brott som avses i 1, eller, efter särskilt beslut, annat brott,
3. fullgöra uppgifter i samband med personskydd,
4. fullgöra uppgifter enligt säkerhetsskyddslagen (1996:627),
5. fullgöra förpliktelser som följer av internationella åtaganden, eller
6. lämna tekniskt biträde till Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten eller Tullverket.

2 § Personuppgifter som behandlas enligt 1 § får även behandlas när det är nödvändigt för att tillhandahålla information som behövs i

1. brottsbekämpande verksamhet hos Rikspolisstyrelsen, polismyndigheter, Ekobrottsmyndigheten, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Skatteverket,

2. en myndighets verksamhet, om informationen tillhandahålls inom ramen för myndighetsöverskridande samverkan mot brott,

3. Försvarsmaktens försvarsunderrättelseverksamhet och militära säkerhetstjänst, om det finns särskilda skäl att tillhandahålla informationen, eller

4. brottsbekämpande verksamhet hos utländsk myndighet eller mellanfolklig organisation.

Personuppgifter som behandlas enligt 1 § får även behandlas, om det är nödvändigt för att tillhandahålla information till riksdagen och regeringen samt, i den utsträckning skyldighet att lämna uppgifter följer av lag eller förordning, till andra.

Regeringen meddelar föreskrifter om att personuppgifter som behandlas enligt 1 § och som avser efterlysta personer och avlägsnanden ur landet får behandlas för att tillhandahålla information till vissa särskilt angivna myndigheter.

I ett enskilt fall får personuppgifter som behandlas enligt 1 § även behandlas för att tillhandahålla information för något annat ändamål än de som anges i första-tredje styckena, under förutsättning att ändamålet inte är oförenligt med det ändamål för vilket uppgifterna samlades in.

3 § Personuppgifter får behandlas om

1. det är nödvändigt för diarieföring, eller
2. uppgifterna har lämnats till Säkerhetspolisen i en anmälan eller liknande och behandlingen är nödvändig för handläggningen.

Tillämpliga bestämmelser i 2 kap.

4 § Följande bestämmelser i 2 kap. ska tillämpas vid behandling av personuppgifter hos Säkerhetspolisen:

1. 1 och 2 §§ om förhållandet till personuppgiftslagen (1998:204),
2. 3 § om definition av DNA-analys, DNA-profil och fingeravtryck,
3. 6 § om tillsyn,
4. 10 § om behandling av känsliga personuppgifter,
5. 11 § om tillgången till personuppgifter,
6. 14, 15 och 19 §§ om utlämnande av personuppgifter och uppgiftsskyldighet, och
7. 20 och 21 §§ om elektroniskt utlämnande av personuppgifter.

Personuppgiftsansvar

5 § Säkerhetspolisen är personuppgiftsansvarig för den behandling av personuppgifter som Säkerhetspolisen utför.

Säkerhetspolisen ska utse ett eller flera personuppgiftsombud. Den personuppgiftsansvarige ska anmäla till tillsynsmyndigheten enligt personuppgiftslagen (1998:204) när ett personuppgiftsombud utses eller entledigas.

Bevarande och gallring

6 § Personuppgifter får inte bevaras under längre tid än vad som behövs för något eller några av ändamålen i 1–3 §§.

I 7 och 12–14 §§ anges hur länge uppgifter som behandlas automatiserat längst får bevaras.

Regeringen meddelar föreskrifter om digital arkivering.

7 § Personuppgifter som behandlas automatiserat hos Säkerhetspolisen och som inte har gjorts gemensamt tillgängliga ska, om de behandlas i ett ärende, gallras senast ett år efter det att ärendet avslutades. Om de inte kan hänföras till ett ärende ska uppgifterna gallras senast ett år efter det att de behandlades automatiserat första gången.

Första stycket gäller inte personuppgifter i ärenden om utredning eller beivrande av brott.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om att personuppgifter, med avvikelse från första stycket, får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

Behandling av gemensamt tillgängliga uppgifter

Gemensamt tillgängliga uppgifter

8 § Om det behövs för de ändamål som anges i 1 §, får personuppgifter göras gemensamt tillgängliga i Säkerhetspolisens verksamhet. Detta gäller dock inte DNA-profiler. Uppgifter som endast ett fåtal personer har rätt att ta del av anses inte som gemensamt tillgängliga.

Bestämmelserna i 9–13 §§ gäller för behandling av personuppgifter som görs eller har gjorts gemensamt tillgängliga. Bestämmelserna gäller dock inte när personuppgifter behandlas med stöd av 3 §.

Särskilda upplysningar

9 § Vid behandling enligt 8 § ska det genom en särskild upplysning eller på något annat sätt framgå för vilket närmare ändamål personuppgifterna behandlas.

10 § Om uppgifter, som behandlas enligt 8 §, direkt kan hänföras till en person som inte är misstänkt för brott eller för att ha utövat eller komma att utöva brottslig verksamhet, ska det genom en särskild upplysning eller på något annat sätt framgå att personen inte är misstänkt.

Uppgifter om en person som kan antas ha samband med misstänkt brottslig verksamhet ska förses med en upplysning om uppgiftslämnarens trovärdighet och uppgifternas riktighet i sak. Sådan upplysning behöver dock inte lämnas, om det på grund av särskilda omständigheter är onödigt. Någon upplysning behöver inte heller lämnas om

1. uppgifterna ingår i en uppgiftssamling som har skapats för att bearbeta och analysera information och som enbart särskilt angivna tjänstemän har åtkomst till, och

2. bearbetningen och analysen befinner sig i ett inledande skede.

11 § Vid sökning i personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga får uppgifter som avslöjar ras, etniskt ursprung, politiska åsikter, religiös eller filosofisk övertygelse, medlemskap i fackförening eller som rör hälsa eller sexualliv användas som sökbegrepp endast om det är absolut nödvändigt för de ändamål som anges i 1 §.

Första stycket hindrar inte att brottsrubriceringar eller uppgifter som beskriver en persons utseende används som sökbegrepp.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar ytterligare föreskrifter om sökning i gemensamt tillgängliga uppgifter.

Bevarande och gallring

12 § Personuppgifter som har gjorts gemensamt tillgängliga ska gallras senast tio år efter utgången av det kalenderår då den senaste registreringen avseende personen gjordes.

Personuppgifter som behandlas i en sådan uppgiftssamling som avses i 10 § andra stycket 1 ska dock gallras senast tre år efter utgången av det kalenderår då den senaste registreringen avseende personen gjordes.

Om det finns särskilda skäl får Säkerhetspolisen besluta att personuppgifter får bevaras längre tid än vad som anges i första och andra styckena, om uppgifterna fortfarande behövs för det ändamål för vilket de behandlas. Om uppgifter bevaras med stöd av ett sådant beslut, ska de gallras, eller frågan om bevarande prövas på nytt, senast vid utgången av det tionde kalenderåret efter beslutet eller, om det är fråga om uppgifter som avses i andra stycket, senast vid utgången av det tredje kalenderåret efter beslutet.

13 § Bestämmelserna i 12 § gäller inte personuppgifter i ärenden om utredning eller beivrande av brott. I fråga om behandling av sådana personuppgifter ska i stället 3 kap. 9–13 §§ tillämpas.

14 § Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer meddelar föreskrifter om att personuppgifter, med avvikelse från 12 §, får bevaras för historiska, statistiska eller vetenskapliga ändamål.

1. Denna lag träder i kraft den 1 mars 2012, då polisdatalagen (1998:622) upphör att gälla.

2. För signalements- och känneteckensregistret och det centrala brottsspaningsregistret som förs med stöd av punkt 2 i övergångsbestämmelserna till polisdatalagen (1998:622) gäller datalagen (1973:289) i stället för denna lag till utgången av år 2014. Bestämmelserna i 2 kap. 14, 15 och 19 §§ i denna lag ska dock tillämpas på uppgifterna i registren från lagens ikraftträdande.

3. Datainspektionens tillstånd att föra de register som anges i punkt 2 upphör att gälla vid utgången av år 2014 eller vid den tidigare tidpunkt då den personuppgiftsansvarige avanmäler registret hos inspektionen. Vid ikraftträdandet av denna lag upphör Datainspektionens tillstånd för övriga register som förs med stöd av punkt 2 i övergångsbestämmelserna till polisdatalagen (1998:622) att gälla.

SFS 2010:361

4. I fråga om behandling av personuppgifter i en särskild undersökning enligt 14 § första stycket 1 polisdatalagen (1998:622), som har beslutats före ikraftträdandet av denna lag, gäller 1998 års polisdatalag i stället för denna lag till utgången av år 2014.

5. Följande bestämmelser i denna lag behöver inte tillämpas förrän den 1 januari 2015

a) 3 kap. 4 § första stycket om särskilda upplysningar, när det gäller annan verksamhet än sådan som bedrivs för ändamål som anges i 2 kap. 7 § 1,

b) 3 kap. 6 och 7 §§ om sökning, och

c) 3 kap. 10, 11 och 13 §§ om behandling av personuppgifter i brottsanmälningar, avslutade förundersökningar och andra utredningar som handläggs enligt bestämmelser i 23 kap. rättegångsbalken.

6. Bestämmelsen i 3 kap. 4 § andra stycket i denna lag om särskilda upplysningar behöver inte tillämpas på uppgifter som har samlats in före ikraftträdandet av denna lag.

På regeringens vägnar

MATS ODELL

BEATRICE ASK
(Justitiedepartementet)